

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Węgry) w dniu 6 marca 2019 r. — TN/Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

(Sprawa C-210/19)

(2019/C 182/26)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: TN

Strona przeciwna: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 47 karty praw podstawowych i art. 31 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE ⁽¹⁾ (zwanej dalej „dyrektywą w sprawie procedur”) — w świetle art. 6 i 13 europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka — należy interpretować w ten sposób, że jest możliwe, aby państwo członkowskie zapewniło prawo do skutecznego środka prawnego, nawet w przypadku gdy jego sądy nie mogą zmieniać decyzji wydanych w ramach procedur azylowych, ale mogą jedynie stwierdzić nieważność tych decyzji i zobowiązać organ administracyjny do przeprowadzenia nowego postępowania?
- 2) Czy art. 47 karty praw podstawowych i art. 31 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE (zwanej dalej „dyrektywą w sprawie procedur”) — w świetle art. 6 i 13 europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka — należy interpretować w ten sposób, że uregulowanie państwa członkowskiego ustanawiające jeden wiążący termin 60 dni łącznie dla sądowych postępowań azylowych, niezależnie od jakichkolwiek indywidualnych okoliczności i bez uwzględnienia szczególnych okoliczności sprawy oraz ewentualnych trudności dowodowych, jest zgodne ze wspomnianymi przepisami?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej (Dz.U. 2013, L 180, s. 60).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja) w dniu 12 marca 2019 r. — XR/Conseil de l'ordre des avocats au barreau de Paris, Bâtonnier de l'ordre des avocats au barreau de Paris, Procureur général près la cour d'appel de Paris

(Sprawa C-218/19)

(2019/C 182/27)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: XR

Strona przeciwna: Conseil de l'ordre des avocats au barreau de Paris, Bâtonnier de l'ordre des avocats au barreau de Paris, Procureur général près la cour d'appel de Paris

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zasada, zgodnie z którą Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, a obecnie, po zmianach, Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, ustanowił własny porządek prawny, włączony do systemu prawnego państw członkowskich i wiążący dla ich sądów, stoi na przeszkodzie stosowaniu przepisów prawa krajowego, które uzależniają zwolnienie z obowiązku spełnienia przesłanek dotyczących kształcenia i dyplomu (przewidzianych, co do zasady, na potrzeby dostępu do zawodu adwokata) od posiadania przez osobę wnioskującą o zwolnienie dostatecznej znajomości francuskiego prawa krajowego, wyłączając tym samym możliwość uwzględnienia takiej znajomości samego tylko prawa Unii Europejskiej?
- 2) Czy art. 45 i 49 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej stoją na przeszkodzie stosowaniu przepisów prawa krajowego, które stanowią, że zwolnienie z obowiązku spełnienia przesłanek dotyczących kształcenia i dyplomu (przewidzianych, co do zasady, na potrzeby dostępu do zawodu adwokata) przysługuje wyłącznie niektórym urzędnikom służby cywilnej tego państwa członkowskiego, którzy posiadając ten status, świadczyli we Francji obsługę prawną w ramach administracji lub służby publicznej lub organizacji międzynarodowej, wyłączając możliwość takiego zwolnienia w przypadku urzędników lub byłych urzędników europejskiej służby cywilnej, którzy posiadając ten status świadczyli obsługę prawną w ramach Komisji Europejskiej w zakresie jednej lub kilku dziedzin prawa Unii Europejskiej?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa (Senāts) (Łotwa)
w dniu 20 marca 2019 r. — A/Veselības ministrija**

(Sprawa C-243/19)

(2019/C 182/28)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākā tiesa (Senāts)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: A

Strona przeciwna: Veselības ministrija

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 20 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 ⁽¹⁾ z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego w związku z art. 21 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie może odmówić wydania zezwolenia, o którym mowa w art. 20 ust. 1 tego rozporządzenia, jeżeli w państwie zamieszkania danej osoby dostępne jest leczenie szpitalne, którego skuteczność medyczna nie budzi wątpliwości, ale stosowana metoda leczenia nie jest zgodna z przekonaniem religijnym wspomnianej osoby?